

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 lutego 1960 r.

Nr 5

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 31 — z dnia 8 stycznia 1960 r. zmieniające rozporządzenie z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywózowej 57
 32 — z dnia 26 stycznia 1960 r. w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i płonach rolnych przez dziki, jelenie i danielę 59

ROZPORZĄDZENIE

- 33 — Ministra Finansów z dnia 25 stycznia 1960 r. w sprawie obniżenia skali w podatku od wynagrodzeń dla niektórych grup pracowników 60

31

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 stycznia 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywózowej.

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. a) oraz art. 30 ust. 6 prawa celnego (Dz. U. z 1933 r. Nr 84, poz. 610, z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209 i z 1952 r. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie ustanowienia taryfy celnej przywózowej (Dz. U. z 1956 r. Nr 26, poz. 121, Nr 37, poz. 166, z 1957 r. Nr 30, poz. 129, Nr 43, poz. 200 i z 1959 r. Nr 35, poz. 215) dodaje się ust. 3, 4 i 5 w brzmieniu następującym:

3. Cło od towarów przywożonych w ilości ponad normę określoną w taryfie celnej jako wolna od cła pobiera się tylko od tej ilości towaru, która przekracza taryfową normę.
 4. Towary przywożone nawet w ilości określonej w taryfie celnej jako wolna od cła podlegają cłu według stawek przewidzianych dla tych towarów w ilo-

ściach większych niż wolna od cła, jeżeli przywóz tych towarów następuje w okolicznościach wskazujących na ich przeznaczenie inne niż osobisty lub domowy użytek odbiorcy.

5. Przepisy ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio w przypadkach, gdy taryfa ustala wysokość stawki celnej zależnie od ilości towaru".

§ 2. W taryfie celnej przywózowej, stanowiącej załącznik do powołanego w § 1 rozporządzenia, wprowadza się zmiany podane w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1960 r. (poz. 31).

Pozycja taryfy celnej i nazwa towaru	Cło od 1 kg złotych
16. Banany, owoce cytrusowe, figi, rodzynki, winogrona:	
1) winogrona o zawartości w przesyłce:	
a) 10 kg i mniej	bez cła
b) powyżej 10 kg	5
2) świeże: banany i owoce cytrusowe oprócz cytryn — łącznie o zawartości w przesyłce:	
a) 10 kg i mniej	bez cła
b) powyżej 10 kg	25

Pozycja taryfy celnej i nazwa towaru	Cło od 1 kg złotych
3) cytryny o zawartości w przesyłce: a) 10 kg i mniej b) powyżej 10 kg	bez cła 15
4) figi, banany i owoce cytrusowe — suszone i w przetworach — wszystko łącznie o zawartości w przesyłce: a) 5 kg i mniej b) powyżej 5 kg	bez cła 40
5) rodzynki o zawartości w przesyłce: a) 2 kg i mniej b) powyżej 2 kg	bez cła 50
59. Mleko: 1) nie przerobione 2) w proszku, zgęszczone, również z cukrem — łącznie o zawartości w przesyłce: a) 5 kg i mniej b) powyżej 5 kg	bez cła bez cła 10
63. Przetwory jajczarskie (proszek, masa) — łącznie o zawartości w przesyłce: 1) 3 kg i mniej 2) powyżej 3 kg	bez cła 10
72. Tłuszcze i oleje: 3) olej rycynowy o zawartości w przesyłce: a) 0,5 kg i mniej b) powyżej 0,5 kg 4) tłuszcz kakaowy 5) tłuszcze i oleje skażone, pokost 6) inne tłuszcze i oleje — łącznie o zawartości w przesyłce: a) 5 kg i mniej b) powyżej 5 kg	bez cła 15 50 15 bez cła 15
81. Mączki odżywcze i owocowe — łącznie o zawartości w przesyłce: 1) 3 kg i mniej 2) powyżej 3 kg	bez cła 20
132. Książki, czasopisma, kalendarze, nuty, druki, obrazy, rysunki, mapy, plany, manuskrypty, fotografie, litografie, również w oprawach z materiałów pospolitych; wszelkie reprodukcje wykonane na papierze, kartonie, tekturze sposobem poligraficznym — w pojedynczych egzemplarzach, w ilości do 20 sztuk każdego rodzaju U w a g a. Przywóz przedmiotów objętych poz. 132 w ilości większej niż 20 sztuk każdego rodzaju — za pozwoleniem Ministra Handlu Zagranicznego	bez cła bez cła
175. Bielizna, odzież, konfekcja — używane; skrawki materiałów włóknistych, szmaty: 1) używane: bielizna osobista, odzież, konfekcja — łącznie o zawartości w przesyłce: a) 10 kg i mniej b) powyżej 10 kg	5 30
267. Wózki dziecięce: 1) dwukółowe od sztuki 2) inne od sztuki	30 100
268. Inwalidzkie: krzesła, fotele na kołach, wózki — nadchodzące w ilości: 1) 1 sztuka 2) powyżej 1 sztuki: a) krzesła, fotele na kołach, wózki o napędzie ręcznym lub nożnym od sztuki b) wózki o napędzie silnikowym od sztuki	bez cła 200 500
313. Protezy, aparaty, przybory ortopedyczne: 1) oczy — protezy, protezy kończyn, wkładki ortopedyczne, pasy lecznicze (rupturowe itp.), pończochy elastyczne, opaski elastyczne i tym podobne prote-	

Pozycja taryfy celnej i nazwa towaru	Cło od 1 kg złotych
zy, aparaty oprócz osobno wymienionych — o zawartości w przesyłce łącznie: a) 2 sztuki, 2 pary lub 2 komplety b) powyżej 2 sztuk, 2 par lub 2 kompletów	bez cła 100
2) aparaty słuchowe dla osób o upośledzonym słuchu — o zawartości w przesyłce: a) do 2 sztuk b) powyżej 2 sztuk od sztuki	bez cła 400
3) baterie do aparatów wymienionych w p. 2 o ilości w przesyłce: a) do 20 sztuk b) powyżej 20 sztuk	bez cła 100
370. Złoto, platyna i metale platynowe we wszelkiej postaci, z wyjątkiem monet, sztab monetarnych oraz zdalnych do użytku wyrobów objętych poz. 271 od 1 grama	50

32

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 stycznia 1960 r.

w sprawie odszkodowań za szkody wyrządzone w uprawach i płonach rolnych przez dziki, jelenie i daniela.

Na podstawie art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za rolnika w rozumieniu rozporządzenia uważa się osobę fizyczną lub prawną, która jest właścicielem uszkodzonych upraw lub płonów rolnych.

§ 2. 1. Obowiązek odszkodowania obejmuje jedynie szkody wyrządzone w płonach i uprawach rolnych przez dziki, jelenie i daniela.

2. Za szkody wyrządzone przez dziki, jelenie i daniela uważa się straty ilościowe i jakościowe w produkcie głównym uszkodzonych lub zniszczonych przez tę zwierzynę ziemniaków. Za produkt główny roślin włókniстых oraz żyta, pszenicy, owsa, jęczmienia, gryki, prosa, kukurydzy, koniżyny, roślin strączkowych, a także ich mieszanek, uważa się zarówno ziarno, jak i słomę. Wartość słomy ustala się w wysokości 20% wartości ziarna.

3. Za szkody na łąkach uważa się zmniejszenie zbioru siano wskutek uszkodzenia pokrywy (darni) roślinnej łąki.

§ 3. Za uprawy w rozumieniu § 3 nie uważa się poletek karmowych dla zwierzyny, zakładanych przez dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich.

§ 4. 1. Odszkodowanie nie przysługuje:

- 1) przedsiębiorstwom i instytucjom państwowym oraz osobom, którym przydzielono grunty stanowiące własność Państwa jako bezpłatne deputaty rolne;
- 2) właścicielom lub użytkownikom gruntów, którym Państwo dostarczyło bezpłatnie środków służących do zapobiegania powstawaniu szkód w uprawach i płonach rolnych;
- 3) za szkody nie przekraczające 10% wartości uszkodzonej uprawy lub plonu;
- 4) za szkody powstałe w płonach rolnych nie sprzątniętych we właściwym czasie z winy rolnika;
- 5) za szkody powstałe w płonach złożonych w sterty, stogi i kopce.

2. Rada Ministrów określi tryb i zasady dostarczania materiału groźeniowego przedsiębiorstwom i instytucjom państwowym przez przedsiębiorstwa lasów państwowych.

3. Właściwy do spraw rolnych i leśnych organ prezydium powiatowej rady narodowej stwierdza, czy dostarczone przez Państwo materiały wystarczają do zapobiegania powstawaniu szkód w uprawach i płonach rolnych.

4. Odszkodowania należy odmówić lub odpowiednio je zmniejszyć, gdy rolnik przez złą wolę albo niedbałość przyczynił się do powstania szkody lub jej zwiększenia.

5. Przedsiębiorstwa lasów państwowych mogą zawierać z rolnikami umowy zespołowe, na podstawie których zobowiążą się oni do pilnowania swoich pól przed dzikami, jeleniami i danielami za opłatą nie przekraczającą kosztów pilnowania. W takich przypadkach nie należy się odszkodowanie za uszkodzone przez dziki, jelenie i daniela uprawy i piony rolne

§ 5. 1. Rolnik obowiązany jest pod rygorem utraty roszczenia zgłosić szkodę do właściwego ze względu na położenie swego gruntu leśnictwa lub nadleśnictwa przedsiębiorstwa lasów państwowych w ciągu 4 dni od dnia powstania szkody lub powzięcia o niej wiadomości.

2. Rolnik obowiązany jest udzielić potrzebnych wyjaśnień i dostarczyć w miarę możliwości dowodów niezbędnych do ustalenia rozmiarów szkody.

§ 6. 1. Wstępnych oględzin i ustalenia szkody w zniszczonych lub uszkodzonych uprawach rolnych dokonuje niezwłocznie pracownik wyznaczony przez przedsiębiorstwo lasów państwowych w obecności rolnika lub dorosłego członka jego rodziny.

2. Końcowego ustalenia szkody i jej oszacowania dokonuje się przed sprzętem uszkodzonej uprawy po dokonaniu ponownych oględzin przez leśniczego w obecności rolnika i przedstawiciela dzierżawcy, a w obwodach nie wydzielonych — soltysa. O terminie sprzętu rolnik obowiązany jest zawiadomić leśnictwo lub nadleśnictwo przedsiębiorstwa lasów państwowych, nie później niż na 2 dni przed zamierzonym sprzętem, pod rygorem utraty roszczenia.

3. Nieobecność rolnika nie wstrzymuje oględzin oraz ustalenia i oszacowania szkody.

4. Ze wstępnych oględzin oraz końcowego ustalenia i oszacowania szkody spisuje się protokoły.

5. Orzeczenie o ustaleniu i oszacowaniu szkody lub odmowie odszkodowania wydaje właściwe nadleśnictwo przedsiębiorstwa lasów państwowych w terminie 14 dni od dnia oszacowania szkody.

§ 7. 1. Od orzeczenia, o którym mowa w § 6 ust. 5 przysługuje rolnikowi w terminie 3 dni od dnia doręczenia